

לאונר דו



דן לאוור

1.7.31 – 17.9.48





לאונר דן

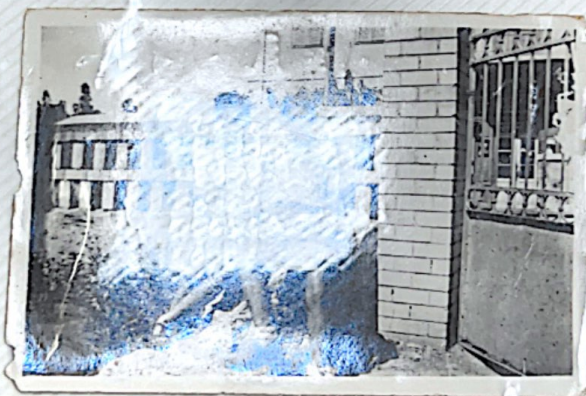
בן הארי ואסתר. נולד ביום 17.7.1927 בניו יורק, ארצות הברית, לאביו...
בגדוד העברי במלחמת העולם הראשונה, ולאמו — בת למשפחת ביל"ויים בראשון לציון. בשנת 1934, לאחר שאביו סיים את הוק לימודיו בארצות הברית, חזרה המשפחה לארץ עם דני הקטן. הילד קיבל את ראשית חינוכו בבית הספר העממי בראשון לציון ואחר כך בגימנסיה שבמושבה בית הספר "מונטיפיורי" בתל אביב.



בן 10 היה חבר בתנועת "החלוצים" וב"המכבי הצעיר" ואחר כך פעל ב"חזית ה'גנה' במושבה. גמר קורס איתות וטיפול באילוף יונידואר. נשקף במצות הגדנ"ע ועסק פרוץ מלחמת השחרור עזב את ספסל הלימודים והשרף לשורות "השלמה" במסגרת גרעין ו' של הכשרת המכבי הצעיר.

בבן 16 וחצי יצא לחזית, באמרו לקרוביו שביקשו למנועו מכך: "אמא היא בת ביל"ויים, ממשיכי מסורת המכבים, ואבא אף הוא בעודו נער באמריקה להילחם בשורות הגדודים העבריים"... בגבעת חיים קיבל דן את הכשרתו כחבלן, השתתף בהגנת כפר יונה והועבר אחר כך יחד עם גדודו לסרים שבהרי ירושלים, לחטיבת "הראל". ביום 17 בספטמבר 1948 התנדב לתצפית במשלט אשר בדיראבן, ליד הרטוב. כדור אובי עבר דרך אשנב העמדה ופגע בראשו. לאחר שהועבר לבית החולים "הדסה" בירושלים מת מפצעיו. נקבר בראשון לציון ב'18.9.1948' על יד אבותיו.





[illegible]



הועד הלאומי למנוחת יום כיפור
 הועד המנהל למערכת החנוך
 מחלקת החנוך

בית הספר
 כיתה
 תאריך



תעודה

ל
 תלמיד המחלקה
 לפי החלטת המועצה הפדגוגית
 הערות:

המנהל:
 יום לחדש
 מחנכיו המחלקה:



הוועד הלאומי לבנסת ישראל בא"י
הועד המנהל למערכת החנוך
מחלקת החנוך

בית הספר _____

תעודה

המחלקה _____ תלמיד _____

לפי החלטת המועצה הפדגוגית _____ הנ"ל מחלקת _____

הערות: _____

המנהל: _____

מחנה המחלקה: _____ יום _____ לחדש _____ תש"ב

ז.נ.ט.

לש' בקשתו ממני במכתבו 5520/49/415 מיום 19/9/49 הנני מעביר לך... לזה את
הערתי על דני לאונר. נא לאשר את קבלתה.

בכבוד רב ובברכת

א. גונדלמן

א. גונדלמן
מורו של דני

בר נשמה לדן הנפלא

בין הנופלים במלחמה על שחרור המולדת הפולשים היה גם דני.
מעטים היו שנות חייו, בן שבע עשרה שנה וחדש... חצי היה בנפלו, גיל שאין עמו
עוד מעטים רבים אולם רבים החלומות והשאיפות לעתיד. למרות צעירותו היה בעל ר
רכוש רוחני רב.

לראשונה הכרתו בהיותו ילד בן תשע בכתה ד'. רך וחלוש היה. אולם נוח להעלב
בהרגישותפניעה כל שהיא בכבודו. כבר אז בשבתו לפני בכתה הרגשתי, כי יושב
לפני ילד בעל נפש עדינה מתלבטת. לבסוף אלה נכרו גם בכתב ידו הבלתי יציב
ובכתמים המרובים במחברותיו. סוד לבסוף מוצנע היה בחסר ההרמוניה בין יכולת
הבצוע שלו ובין התביעות של מלוי חובתו. וזאת לדעת, דני, כבן זקנים להוריו
היה רגיש מאד וחיותיו היו עזות, ותמיד התלבט בהדברתן לרגש החובה. מחברותיו
דלות דפים היו. זה אחר זה היה תולש אותם לרגלי הפגמים והכתמים שנשתרבו לתוכם
והיה מתחיל מחדש. וכשהוכחתיו פעם על תלישה זו, הזיל דמעות מעיניו באמרו: "הרי
אינני יכול להשאירם כך." ידוע ידע, כי הסדר והנקיון במחברותיו לקויים ולהוט
היה להשיגם בכל מחיר ובמאמצים רבים. זוהי גם הסיבה, שהיה ממעט בכתובה ומסתמס
לכתב בדיו. משהו תודעתו, כי הדיו בעוכריו, דיו תמיד גם כשגדל לכתב בעפרון
ואצלפי, שהיה בעל נפש ערה ודמיון עשיר לא חשק לדבר לבסוף בכתב.

עוד נתייחס לילד נתגלה, שחברותיו רבות... לא סבל את הבדידות, אבל
נור... כי אינדיבידואליסט... לא אהב להסיל... רותו
... אולי באותה המדה הגן על דעותיו... חבריו אהבוהו מאד... אף
... בעקשנות ובעמידה על דתו... היה עליונות ושמחת חיים,
לאידיאל... מלבד שנאה למלחמה... ומחמיר וקפדן בקלס ל...
... את הסוב ובקרו את עצמם... לא בוש להודות בהן ואף
... נסה להתגבר עליהן.

במכתבו לאחיו הקצין, שנסה לעודדו ולהוריו הוא כותב; "...שכחת, ...
... לך דרושים כל הענינים של למוד מדויק, אמץ לב וכל הפר...
... לא דרושות ביותר הקפידות והריצות... כנגד זה דרו...
... הכיר במדה גדולה, ולי הוא חסר. זה חסרוני ואני מקוה שזה לא
יתנשם בי." הכיר במזגו הסוער ואף נסה לרסנו.

הוא היה נכד למשפחת בלאיים ובן לאב מתנדב לגיון העברי, שנלחם לשחרור
הארץ מידי התורכים במלחמת העולם הראשונה. גא היה על יחושו זה. ספורי סבו
על מפעל הראשונים, על לבטיהם וחלוציותם וספורי אביו על כבוש הארץ נקלטו
בנפשו נבטו ואף נשאו פרי. מעשי אבותיו סמנים היו לו בדרכו: מהם ראה וכמהם
רצה לעשות.

עם גדולו עלה בידו של דני לכבש את אפיו. מתוך הלבטים של נפשו, שהיתה
נקלעת בין רגשותיו האינדיבידואליים העזים והפעילים המשרשים בו ובין ההכרה,
שיש הכרח במלוי החובות החברתיות והלאומיות הרצויות והתובעות ממנו מעשים יפא
מחנן כשיר ההכרה על העליונה. ובהגיע דני למסקנה מתוך שקול דעת ידע לחתור בעק-
ביות עקשנית וללא רתיעה, אף בנגוד להתקוממות רגשית פנימית בקרבו, להגשים את
מסקנתו בחייו.

שפני זה גם עזב את למודיו בבי"הס מונטיפיורי והצטרף לגרעין ההתיישבותי ר'
של המכבי הצעיר. תמוהים היו בעיניו חבריו בתנועה, הבאים למועדון לשם בלוי
זמן או בכדי למצא להם שם את בן זוגם או בת זוגם. רבות התריע ב"שיחות" על
ההתכחשות לרעיון ההגשמה של התנועה. לא אחת התקיף שת חבריו ולפעמים אף בחריפות
על מלול רברבני בפיהם ועל ההשתמטות ממלוי חובתם למעשה ותבע מהם במלא הפה ללכת
בדרך ההגשמה החלוצית. וכשנוכח, כי הוא משחית דברים לריק על און חבריו קם ונעשה
מעשה: הפסיק את למודיו ונרשם ל...

לעשות ולפעול לפי מה שתובעת ממנו הכרתו. ומכאן : את המדרש רק במדה
שהוא מביא לידי מעשה והודות לעקביותו האפינוני. לי לקים נאה את אשר
דרש גם מאחרים.

אם המלחמה פשטה מסביבנו ואימה על קיומנו בארץ, והטאלה "להיות
עמדה בכל חריפותה, לא יכל דני לשבת בשקט בגורעין ולהיות מסקיף
המתרחש. איך זה? הכל טובע בוט, ואני החייר אמצא בערף? - לא
ועל אף בקשות חבריו ממנו ובני משפחתו, ירצו למנעו ממעשה
ר היה עוד לא נשמע להם, קם והתנדב.

פתקאה מסכה את לבו. שנה הוא את המלחמה, לא לשי רוחו היתה.
את הצבאיות ואת המסמעת הצבאית. במכתבו לאחיו הוא אומר:
אין הדבר מוצא חן בעיני, אבל מה אפשר לעשות
ודות. ועל אף היותו מן הצעירים שבחבורה היה נלחם, שפי
מפקדיו, כחיל ותיק.

ל דני היה שופע אהבה. הוא אהב את הטבע את האדמה, את החי והצמח.
מבלה הרבה מסעות חופשתו בחצר דודו האכר, כי אהב להסצא
מסמכתו רביחוד את אמו. את כל מכתביו הביתה בלי יוצא מן הכלל הוא פותח
לדאגת כללם שלום רב, "כשאני מקבל מכתב מהבית אני פשוט מתהלך כמסמס
מרג דאגה." "אמא אני מתגעגע עד מות לראות את נעם (אחיו) ומי יודע,
כשאבא הביתה לחופש, אם נעם יהיה אז בבית." במכתבו לאחיו: "אין לך
מושג כמה התגעגע לראות את אחי היקר נעם שלפנים רבתי עמו. כשנמצאים
רחוק ויודעים, שאחין נמצא בסכנה, אתה מוכן לעשות הכל, להעקר ממקומך
ולבא לראות את אחיך היקר." ומאד אהב את ראשון לציון מקום מולדתו. באחד
ממכתביו הוא מציין: "עברנו את ראשון בארבע בלילה ונסיתי לאחזיק מעמד
ולי להרדם, כדי לראות את ראשון ולחיות בה חמש דקות."

ובודאי יש מן הסמלי בזה, שדן מצבר, החלוץ המגשים, בן ראשון לפיון
(עין הקורא בערבית) נפל בין צרעה ורמת הלחי מול דיר אבן-אבן העזר המקראית
במולדתו של סמסון הגבור בנחלת שבט דן במלחמתו בפולשים- הפלשתים בני זמננו.

וכל דני וראוי לשמש סמל ומופת לנער הא"י בתכונות הסובות ובעקר
ימדותיו הנאות שרכשן לעצמו אחרי מאמצים רבים ומתוך לבטים, מכל אלה
נבצ אתו יזכרוהו לעד. יהיה זכרו ברוך.
מאד, שהיה דני ואיננו עוד.



26.5.48.

לח המשפחה שלם ככל

הוא נאמר ללוא. כלל אי. חסד. וסמך. מאז
אני ואת שאת שמואל ליהו. חסד. וסמך. מאז
סמך. וסמך. חסד. וסמך. מאז
סמך. וסמך. חסד. וסמך. מאז
סמך. וסמך. חסד. וסמך. מאז
סמך. וסמך. חסד. וסמך. מאז
סמך. וסמך. חסד. וסמך. מאז
סמך. וסמך. חסד. וסמך. מאז
סמך. וסמך. חסד. וסמך. מאז
סמך. וסמך. חסד. וסמך. מאז

ואת השאר אמר סמך. וסמך. מאז
סמך. וסמך. חסד. וסמך. מאז
סמך. וסמך. חסד. וסמך. מאז
סמך. וסמך. חסד. וסמך. מאז
סמך. וסמך. חסד. וסמך. מאז
סמך. וסמך. חסד. וסמך. מאז
סמך. וסמך. חסד. וסמך. מאז
סמך. וסמך. חסד. וסמך. מאז
סמך. וסמך. חסד. וסמך. מאז
סמך. וסמך. חסד. וסמך. מאז

אמן

אמן

חסד. וסמך. חסד. וסמך. מאז
סמך. וסמך. חסד. וסמך. מאז
סמך. וסמך. חסד. וסמך. מאז
סמך. וסמך. חסד. וסמך. מאז
סמך. וסמך. חסד. וסמך. מאז
סמך. וסמך. חסד. וסמך. מאז
סמך. וסמך. חסד. וסמך. מאז
סמך. וסמך. חסד. וסמך. מאז
סמך. וסמך. חסד. וסמך. מאז
סמך. וסמך. חסד. וסמך. מאז

כזכור שנה עזב בן את פלימנסיה וזכר תבי"פס מונאיפירי
כה"א, זמלחפ מיקצודיה. כחכביז פחשיק את פדיזוחו כחכבי
ופחליס זאורוח "פפגנפ".







אהוי בן לאונר השפאלי,

הווי יקרים. ברכים הצדי בן
נביג בפמלה אל מאלט פני-טוב. ברכים
היה מן הצדיים שזמבונה, דק וחיל
אק בדל כזון חזק. מן אמפחה האויים
שכבה אהפניה אצמה ביצחז אמין גאולה,
והנה הנוה אולה בצמו.

בא נא שדל אק הילז צמור נחמ
בן כחיל ותיק והשטל בפמולה שוקה
כחילן. מחלקת החלנים של הצדוד השט
חלא אר זכחז ככזוד ומקום. אר צמו
במחממה אחיבה אלהנו ושפא מן הצמאה
הפושט.

מפרב הילגט העטה
"שלא מר - נהרא"

גדרה שעי



זק גיוסו זעלנפ פזל כחחילז כחחוס פחוסכר. סייק קורס
איתום ואיפוז ביוני דואר, פחחחז כגד"נז זק פרוז פחחחח
זכ אר פזיחחחח ופחחחחח חזורה פחחחחח חסגרת גרזין י
זל "מכבי צדיר".

בן 16.5 יבא לחניה, כליכזח חייק קכל פכחחחח כחחחחח,
פחחחח כעלנפ זל כשר יונפ וא"חכ פוזכר זק גרזין זפיר
חחחחחח "פרעז" זפרי סריס אכירושזייס.
כחחחח פפחחחחח כחחחחח 17.9.1948 פחחחחח חחחחחח כחחחחח
אזר כדיר-אכן, חיר פחחחחח, וכדור כזל ירדני פזל כרזאז
פליזח חוחח.

פוז פוחח חחחח-פחחחחח "פחחחחח חירושזייס זק חח חחחחחחח.
פוז פוכח חחחחחחח כחחחחח 18.9.1948 חיר פוריו כרזאז"ז.

"HATZABI" SPORTS ORGANISATION



הסתדרות "מכבי" ארץ-ישראל

Palestine Headquarters, Tel-Aviv, 20 Rothschild Blvd.

המרכז - תל-אביב, שדרות רוטשילד 20

TEL-AVIV,
TEL. 4078 טל.

19.2.51

תל-אביב,
ת.ד. 1526 O.B.

בחשבוה נא לחזיר:
No. מס'

לכבוד

מספחת עוה"ד לאונר

ראשון - לציון .

חוק!

החברים עומדים אנו לשמור על זכויותיכם הנכבדות
וחברנו היקר - דני הי"ד.
באים אנו בחברנו דני ש... שעת... מלוי
המקדון... אין נחומים בזכרנו מה נאמן וחביב היה
לנו... בתנועה ובגרעין.
קבלו את השתתפותנו הדלה אך העסוקה בכאבכם .

בברכת המכבי

חוק ואמץ!

המפקדה הארצית

מכבי רשעיה אי
מחלקת מכבי
המחלקה הארצית.

חליכת-פרש.

פוקאט באשריז 1948, לאחר מכבד נחשון.

קיכלא מידי חליכת גכדמי את גלרת י-ק.

פחליכא פורככא מ-3 גלויק:

פרכידי, פחמישי, ופלישי.

פזלר בארגון פזירות זי-ק ופזחמפא כאכצדיק

כא "יכוס" ו"מכ"י".

נחא מחכצדיק כאכא את פרי-ציון וחררפ זרוב

פזידי כזיר פזחיקא.

פזחמפא פזחמפא זל זלרון זכו סגלר זכרות ככרות.

כאכצדיק מכבד "פני", פרחיכא את פפרולדור זי-ק.

קוי זכיתא פזקא כליזרתא פזלן לאחר מכבד "חורב",

כו ככא זלחיק רכיק.

כארות פחליכא נפלו כ-418 זלחמיק.

לחמי מלכ"ה האל שחזרו נ צ
למזל לפען ירושלים רביר
הגבב בפזחממות ישראל

אלין צהר



מדינת ישראל

הננו מודיעים בצער שבוק כי

לאונר זל

במלוי הפקיד

יג' אכיל' תשי"ח (17.9.48) ליד היר - טוב.

במשילת ישראל צבא ההגנה לישראל

והאומה העברית ישאו תמיד את זכר

דן אשר נפל בהגנת המולדת

ובמערכה על הרוחה ועצמאותה.

ראש הממשלה

ביום העליה הרכיזי לעלייתנו על הקרקע, יום ה' י"ח אב
(30.7.53) נתיחד עם חברנו שנפל במלחמת השחרור.

אברהם כץ, אליהו חניסקי, אריה
אוריאל, אמנון חביב, דן לאונר,
יעקב בן-עטר, יעקב מיוחס, יוסף
מרגלית, יוסף קלימקר, ישעיהו
ספקטור, יעקב יורעאלית, יעקב
בולדה, יצחק הוכמן, מאיר רוזנבלט,
מנחם אהן, שבתאי מרימוביץ, בלהה
ציברסקי, אריה יורעאלית, נחום
זיגרמן.

אישוברים מצבת 15.00₪ ובר 17.00₪
בני חללים מונמני.

קבוצת הסוללים

דני לאונר הי"ד

ביום י"ג אלול מלאה שנה למותו בו
של בחור ירושלים, בהגנתו יחד עם
חבריו הסלמ"ח. על כביש הגבורה
— הנער דני לאונר, דור שלישי לבילוי.

דני נולד באחד ביולי 1931 בניו יורק,
ברוקס. אביו, הרי ב. לאונר, היה חייל
מתנדב בגדוד הראשון ליהודה, במלחמת
העולם הראשונה. סה הכיר את אסתר,
בתם של הבילויים — יהודה צלליכין
זלצקי ויחד חזרו לאמריקה שם היה
צריך לגמור את חוק לימודיו כעורך-דין.
שם גמר חלמודו חזרו, הוא ומשפחתו
ארצה בשנת 1934 — ודן בן-השלוש
בבאים. דני התחנך בראשון לציון בבית
הספר העממי, המשיך בה שנה אחת בגימ-
נסיה, ואחר כך עבר לבית הספר "מונ-
סיטורי" בתל אביב.

הוא היה חבר המכבי, עם פרוץ המל-
חמה להגנת המולדת נכנס למלמ"ח ויהי
לחבר צנעין התישבות-חקלאית. (הגרלין)
שעלה על אדמת צמרי — בהרי נצרת —
ב-21.7.49 — ובהיותו נער, עוד ילד
כמעט, בן 16 וחצי — יצא לחו"ל. לא
רצה להישמע להסצרות בני המשפחה וחי
בריס מבוגרים — לחכות לכל הפחות עד
שנגיע לגיל 17.

באחד הימים, כשתל אביב היתה ב"ח-
זית-האש, בן אועקה לאועקה, פגשתי
בית-האש — אלברט — נסילי להניאו: האומנם,
השיבו: "לחיות". בן השש-עשרה — וטא הצ-
אחה הנער, בן השש-עשרה — וטא הצ-
כית על הכרזה שהיתה על הקיר מסד-
כולנו צבא, כל הארץ חזית — וכי-
אין דמיון — לא אשאל לדעתו של
אין אכל אמא מה תגידו? — אמא, —
היה — היא בתם של סבא וסבתא
שבילויים היו, ממשיכי מסורת המכבים,
ואבא בא גם הוא בעודו נער צעיר, בשע-
חו מאפריקה להלחם בצבא הגדוד הרא-
שון ליהודה לשחרור הארץ.

דני יצא למחנהו ב.סריס, ובאותו
יום, י"ג אלול, יצא בחברת כמה מחב-
ריו מהסלמ"ח — למשלט בהר-טוב, לש-
מור על כביש הגבורה... על, יד האשנב
במשלטו ישב דני והרזר בהודעה שקיבל
שבעוד ימים מספר-עתידי חזאיה
לר משרותו. יחד עם עוד כמה חב-
רים מגרעין ההכשרה, כדי לעלות על הקר-
קע, עליה ישימו מסד לשוב חקלאי חדש.
שוב-משלט... בו ברנע עבר דרך האשנב
קלע של צלף ערבי ושקע ברקתו.

חברו דני, מגרעין ההכשרה עלו
ב-21.7.49 לנקודתם, באדמת צמרי. ואר-
מת ראשון לציון, שכזלה של השקמה,
שם נחים סבו וסבתו הבילויים וחבריהם.
ורבים מחבריו — אספת גם אותה.



וזאת התעודה

דן לאונר
צבי (הר"י) ואשתו

הונצח
בספר התורה לזכר
הנופלים במלחמת
הקוממיות בלונדון

ד"ר ידין עמו כאהוד
שבטי ישראל

במלחמה 4, 5,

3.
מנהל הסוכנות להנצחת החייל

מ.ל.ל.
יו"ר הסוכנות הציבורית להנצחת החייל

יום הזכרון ה'תשי"ד

זכו בקושי רב, אגלי' עם יעקב אונק, ע"ג אלה אין אלה קום, להחזיר להנה את עבודת
 אונק, את עבודת ככתב אונק ע"ג. חברים היין חברים טלים בלוק לניה וזכור אני אונק
 כאילו בוסע זה נצב אתה אה אה עני ואחיק את החיוך האלה ע"ג. את החיוך
 הסתם לאל סעם י אלסו היה ערעני אה אסתני הלו אפרחיל, לאס רואה הלו. נצבר
 אני בק בידי הצלח של ה"צרות, בידי האגלי' הינים בחית הספר העממי אונק" בידי
 הכתה החמילית האמריקני חמילית. נצבר אני כילד צעיר על האעמי האמריקני
 מהילד צא אה האגלי', כיצד רצית שתפוס את החיים אה, אהמא אונקיים
 ההתפתחות. היה רצית להספיק אתה כד צעיר, ולרצותך כה אונקית.
 בן! בני אהה ע"גית כחית החתפחות. בני ע"ג חסד אההיל. אונקית היתה, ע"ג אונק
 תעבו אצבא תמאר האמריקני. אונק. עניין לא הספיקו אה חמילי אונקית את
 פירטי האמריקני היצאה אהרעין, ו"ל האמריקני הצעיר, עניין ע"ג אהרעין ע"ג אה
 אהמילית אכבד (חמילי). בני אהמילי היה זה האה היה אונק, חברה, חסד ע"ג
 הדבאיים חסד ע"ג. נוספת אני חמילי. "בני החמילי - איך חמילי אה
 אונק אהמילי אהמילי. אה האע"ג אהמילי חמילי חמילי, בני כהר
 הדבוק, בני האונק אהמילי אהמילי אהמילי אהמילי. אה אונק בני יסופה בני
 חמילי אהמילי אהמילי אהמילי אהמילי אהמילי אהמילי אהמילי אהמילי אהמילי אהמילי
 שחיות קול אהמילי אהמילי אהמילי אהמילי אהמילי אהמילי אהמילי אהמילי אהמילי אהמילי
 הדבוק, אהמילי אהמילי אהמילי אהמילי אהמילי אהמילי אהמילי אהמילי אהמילי אהמילי
 נאמני בני! אהמילי אהמילי.

אנו מבכים מר את מותו של יקררנו

דון ביבי לאור

ה"ד

שנפל בהגנת המולדת
בן 17 היה במותו

הלויה תצא היום, י"ד אלול 18.9.48 ביועה 9 ביורב, מבית העם

לאור, צלילי צח, גורשברג, בסקינד

המשפחה המתאבלת:



בית
הזיכרון
לנערים

זיכרון לזכרון

על נטיעת עץ
"בחורשת-הבנים"
בראשון לציון

לזכר _____ דן לאונר

מאיר ניצן
ראש העיר